

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

ročník XII, číslo 4
duben 2004
cena 5 Kč

ACH TA PUBERTA

PROJEKTOVÉ DNY

Noc s
Andersenem

Apríloviny

Cesta do hlubin
školákovy duše

Ani jsme se nenadáli a je tu konec dubna. Tak byste si přáli přibrzdit čas? Je opravdu škoda, že to nejde. Ale jindy jsou zase chvíle, kdy bychom už raději prožívali další minuty, hodiny či dny. Asi mi dáte za pravdu, že by se každému z nás takový přístroj na zastavení času občas hodil. Ale bohužel to není možné!

Mimo mnoha dnů nás také minuly Velikonoce a my si užili období vajíček, pomlázek a pečených beránků. Doufám, že vám, děvčata, pomohly tyto dny alespoň trošku ke kráse. S Velikonocemi přišel i čas jara. Rodí se noví živočichové a rostliny. Všechno se ukazuje v plné kráse a energii. I takový normální člověk se snaží zkrášlovat a omládnout. Jak vnější tak i vnitřní očista tělu v tomto období zaručeně prospěje. Moc to ale s tou vnitřní změnou nepřežene, protože „Úplně dokonalý člověk by byl nepotřebný.“ (Wagge))

A tak doufám, že vám v životě drahocenný čas moc neschází a že s tím, co vám byl dán, naložíte tak, abyste toho ve stáří nelitovali.

Pěkné jarní počtení přeje Martina Šípková a celá redakce časopisu Malíček!

„... a už jdeme spát!“ Noc s Andersenem – třída III. B

ACH TA PUBERTA

PUBERTA, TO JE OBDOBÍ, KTERÝM PROŠEL KAŽDÝ DOSPĚLÝ A KTERÝM MUSÍ PROJÍT KAŽDÉ DÍTĚ, NEŽ SE Z NĚHO STANE „DOSPĚLÁK“. JE TO TAKÉ OBDOBÍ PLNÉ ZMĚN A KONFLIKTŮ. URČITĚ SI NEJEDEN PUBERTÁK POLOŽIL OTÁZKU „PROČ PRÁVĚ JÁ MÁM TAK NEMOŽNÉ RODIČE?“ A NEJEDNOHO RODIČE NAPADLO, ŽE TEN JEHO PUBERTÁK JE JEDEN Z NEJVĚTŠÍCH PUBERTÁKŮ A ŽE SE S NÍM SNAD UŽ NIKDY NEDOMLUVÍ. PROSTĚ VÁZNE KOMUNIKACE. A TAK JSME VÁM NA STRÁNKÁCH MALÍČKU ZPROSTŘEDKOVALI NÁZORY OBOU STRAN A PŘIDALI VZPOMÍNKY NAŠICH UČITELŮ NA TOTO OBDOBÍ.

ANKETA

ANKETA

ANKETA

*Žákům sedmých a osmých tříd jsme položili otázku: **Co bys poradil rodičům, že mají udělat, aby s námi přežili pubertu?***

Tady jsou jejich odpovědi.

S E D M Á C I

Nela P.: Poradila bych jim, aby si mě nevšíмали, když mám špatnou náladu.

Lucka O.: Neptejte se na hloupé otázky: Kdo to byl? Co je to za SMS? Už máš kluka? ...

Lukáš Kv.: Poradil bych jim, aby mě netrestali, když něco udělám. Aby brali ohled na to, že jsem Puberták!

Aneta P.: Klid a nohy v teple! Měli by si uvědomit, že tímto obdobím procházeli také a jejich rodiče na tom byli stejně.

Lukáš Kr.: Měli by si nechat svoje řeči a dát nám občas volnost.

O S M Á C I

Michaela J.: Respektujte více naše soukromí!

Kateřina S.: Vžijte se více do naší kůže a snažte se nám více porozumět.

Kateřina H.: Prosím vás, nedělejte z nás malé.

Pavlína M.: Trochu volnější ruka by neuškodila.

Michaela M.: Nestarejte se tolik o náš milostný život. Vadí nám to a není to pro nás příjemné!

Eva P.: Hlavně nám nedávejte za příklad své dětství.

Michaela V.: Pamatujte na to, že vy jste v našich letech nebyli jiní!

Tomáš K.: Respektujte moje soukromí a nechejte mi větší volnost. Nenuťte mě uklízet si pokoj, pak to možná přežijete.

Radka K.: Nechejte nám více volnosti. Respektujte naše soukromí a náladovost.

Dan L.: Respektujte moje názory, soukromí.

Barbora V.: Věřte v můj talent. Nenuťte mě umývat nádobí, vynášet odpadkový koš a zapojovat se do rodinných konverzací. Nenuťte mě dělat páte kolo u vozu.

Jana D.: Snažte se nás pochopit. Respektovat naše přání a v případě nouze se s námi domluvit na kompromisu!

Petra J.: Dovolte mi chodit častěji ven.

Veronika D.: Nevšímejte si mých výlevů a berte to s humorem! Berte na vědomí, po kom to máme.

Martina Š.: Je pravda, že to s námi občas není lehké, ale vy nejste jediní, kteří to mají v životě těžké! My taky! Snažte se nás respektovat a věřit v naše rozhodnutí a činy. A hlavně nám nevyprávějte, že za vašeho mládí to bylo jinak, my to víme, ale doba se prostě mění!

Martina Šípková, VIII. B, Jana Strašková, VIII. A

NÁVŠTĚVA U PANÍ DOKTORKY KOVÁŘOVÉ ANEB CO RADÍ PSYCHOLOG

Využila jsem toho, že v naší škole má poradnu školní psycholog, a vydala jsem se zjistit, jak se dívá na období puberty a co by poradila nám, dětem, a co rodičům.

Toto období je pro některé z nás velmi náročné, a proto mohou být velmi užitečné nějaké rady, které se ho týkají. A co k němu patří? To snad víte sami: častá změna nálady, podrážděnost, projevující se odsekáváním. Rodiče si s námi mnohdy už ani neví sami rady. Asi mnohokrát si pokládají otázky typu „Jak pomoci?“

Pomocí už může být něco víc se o pubertě dovědět. Vhodné je umožnit dítěti trochu samostatnosti a vlastního rozhodování. A mít pochopení pro jeho kolísající nálady. Protože většinou to odnesete vy - rodiče, protože právě s vámi trávíme mnoho času a právě vy rozdáváte rozkazy a zákazy, které se nám - pubertákům mnohdy nelíbí.

Pubertě se jinak také říká druhý vzdor. První se odehrává kolem třetího roku našeho života. To většinou dítě začíná používat oblíbené fráze jako „Ne, nepůjdu! Chce to dát trochu volnější ruku a nedat se vyvést z míry naší náladou. Volnosti by ale nemělo být zase příliš. Měla by se určit pravidla hry a hranice, za které by se nemělo chodit. Tím se udělá mnoho pro to, aby toto těžké období proběhlo snesitelně až do doby, kdy se naše hormony opět uklidní.

Jana Strašková, VIII.A

A JAK PROŽILI PUBERTU NAŠI UČITELÉ?

Puberta. Tak tímto obdobím si prošli nejen naši rodiče, ale i učitelé naší školy. Někteří klidně, jiní bouřlivě. Zajímá vás, jací byli pubertáci a jaké rošťárny vyváděli? Neváhejte a přečtěte si tento článek.

Petr Baťa: Já puberták pořád jsem, to ať posoudí ostatní. Jednou jsme si s kamarádem naplánovali takovou akcičku. Můj spolužák měl dlouhý pošťácký plášť. Vzal si ho na sebe, bílou křídou potřel obličej a ruce a vydali jsme se do cukrárny. Za pultem stála prodavačka a on jí řekl temným hlasem: „Prosil bych jednu rakvičku.“ A ona se zeptala: „A chcete to s sebou, nebo si to sníte tady?“

David Hainall: Byl jsem typický puberták. Hádal jsem se s rodiči a ve škole jsem dostával poznámky. Když jsem však začal chodit do skautů a vyrábět věci pro děti, nějak to vše ustalo. Sám si myslím, že jsem z puberty ještě nevyrostl.

Hana Mrázková: Bylo to se mnou k nevydržení. S každým jsem se hádala a byla jsem strašlivě protivná. Nechala jsem se ostříhat na ježka, protože jsem byla přesvědčená, že je to tak nejlepší. Pak jsem pochopila, že ostatní měli pravdu, když říkali, že mi dlouhé vlasy více sluší.

Markéta Vojtová: Já jsem si připadala normální, ale maminka říkala, že se mnou puberta mlátí ode zdi ke zdi. Ve škole jsem byla úplně normální, ale doma ne. Pořád jsem něco rozbíjela, ale neúmyslně. Třeba sklo u domovních dveří, akvárium,... Naštěstí to trvalo jenom jeden rok.

Robert Kočí: Já jsem byl hrozný a protivný. Puberta se mnou mlátila až do sedmnácti. V patnácti letech jsem si sbalil věci a odstěhoval se ke kamarádovi. Za dva dny jsem se vrátil domů, protože jsem neměl co jíst. Rodiče to brali s humorem.

Hana Šustrová: Já jsem byla strašně klidná, ale přesto jsem dostala ředitelskou důtku. Na gymnáziu nám onemocněl profesor, se kterým jsme měli jet na výlet, a protože ho s námi nechtěl nikdo absolvovat, vyrazili jsme sami. Když jsme se vrátili, dostali jsme všichni ředitelskou důtku.

Romana Severýnová a Lukáš Krčil, VII.A

Seznámení s novými učiteli

Na naší škole učí angličtinu a hudební výchovu. Říká o sobě, že je „ryboberan“, protože se narodila v poslední hodině ryb. Seznamte se trochu blíže s paní učitelkou **LUDMILOU KOPECKOU**.

Proč jste se rozhodla pro povolání učitelky?

Původně jsem učitelkou být nechtěla. Vystudovala jsem obor hudební věda, který připravuje lidi na práci v hudebních časopisech, pro práci v divadle, orchestru apod. Když jsem ale na filozofické fakultě dostala příležitost vystudovat učitelství, vzala jsem to spíš pro případ, kdybych někdy učit chtěla. Postupně, když jsem potom procházela různými povoláními, dostala jsem nabídku nastoupit na místo učitelky na škole, kde jsem sama studovala, a zjistila jsem, že je to povolání, které mě baví.

Jak jste se dostala na naši školu?

Momentálně jsem na mateřské dovolené s nejmladším synem, ale chtěla jsem již začít pracovat a škola právě hledala zástup za nemocného pana učitele Bakeše.

Jaká jste byla žákyně?

Myslím, že se o mě říkalo, že jsem „šprt“, protože jsem měla dobré známky. Pravda je však taková, že jsem úkoly psala o přestávce, protože jsem měla spousty jiných zájmů (např. hudbu), a tak jsem na učení moc času neměla.

Jaké školy jste studovala?

Studovala jsem chrudimské gymnázium a Filozofickou fakultu Karlovy univerzity, obor hudební věda. V ročníku nás tehdy bylo pět a jeden cizinec. Když jsem potom skončila hudební vědu, doplnila jsem si na stejné škole pedagogické vzdělání a pak jsem v Pardubicích a Hradci Králové studovala angličtinu.

Proč jste se rozhodla učit právě anglický jazyk a hudební výchovu?

Hudba byla vždycky můj největší koníček, proto jsem se jí rozhodla věnovat i v mé práci a jazyky mě bavily. Učila jsem se čtyři, protože na vysoké škole jsem musela umět i latinu. Celkem jsem tedy studovala angličtinu, němčinu, ruštinu a latinu.

Co nejraději děláte ve volném čase?

Pokud nějaký volný čas mám, tak si sednu ke klavíru, ale ještě častěji se věnuji maminkám v mateřském centru Mama klub Chrudim, kde se podílím na připravování různých akcí pro veřejnost, rodiny s dětmi a maminky, které mají podobně jako já malé děti.

Jakou hudbu nejraději posloucháte a jaký je váš vztah k hudbě samotné?

Svůj život si bez hudby neumím ani představit. Hudbu poslouchám podle toho, jakou mám náladu. Někdy spíše klasiku a jindy moderní, ale nedá se říct, že bych měla jediného oblíbence. Z vážné hudby ráda poslouchám Bacha a z té modernější např. Queeny, nebo Pink Floydy.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Když jsem byla na národní škole, chtěla jsem být kadeřnicí, později z toho však samozřejmě sešlo. Dodnes však stříhám všechny chlapy v naší rodině.

Jaká je vaše nejoblíbenější knížka, proč?

V současné době na četbu nemám moc času a nedá se říct, že bych měla nějaké oblíbené tituly. Obecně mám ale ráda knížky, u kterých se musí přemýšlet.

Máte nějaký idol? Jaký?

Vážím si lidí, kteří ale nejsou nijak slavní, takže je asi nemá cenu jmenovat. Pokud by se však mělo jednat o nějakou slavnou osobnost, tak díky práci v Mama klubu jsme se já i některé moje kolegyně seznámily s hercem Martinem Dejdařem a celou jeho rodinou a musím říci, že je to člověk s velkým přehledem, velmi milý, ochotný a přátelský, čímž mě velice překvapil.

Co je vaším největším snem?

Mým snem je, aby si lidé neubližovali.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Přestože na to nevypadám, jím velmi ráda. Pokud si můžu vybrat mám ráda spíše sladká jídla než třeba maso. V poslední době mě však víc a víc chutná čerstvá syrová zelenina a různé saláty.

Jaká je vaše největší radost?

Jsem ráda, když se vydaří hodina a samozřejmě mi velkou radost dělají mé děti. Mám doma tři. Terezka na této škole chodí do V. A., Matějovi je pět a nejmladšímu Vojtíškovi jsou dva roky.

Jak u vás doma slavíte Velikonoce?

Pocházím z Vlčnova a tam je tradicí, že na koledu chodí s kluky i děvčata, takže jako malá jsem chodila koledovat. Dnes, již jako hostitelka, od rána čekám na místní kluky a holky já. S dětmi barvíme vajíčka a samozřejmě jako každá žena mám Velikonoce spojené s jarním úklidem.

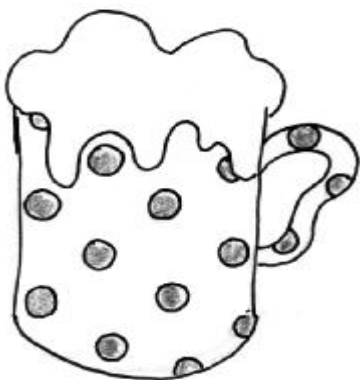
Jak vzpomínáte na dobu, kdy jste byla v pubertě, máte nějaký zážitek?

Myslím, že jsem pubertu prožívala poměrně v „klidu“, ale na to byste se museli zeptat mých rodičů. Vzpomínám však, že jsme spolu s celou třídou dostali třídní důtku, když jsme se rozhodli odejít ze školy o hodinu dříve.

Martin Vápeník, VII.A

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

MY RÁDI JÍME ANEB HRNEČKU VAŘ

Je středa 17. března a my se jdeme podívat do prvních tříd na projektový den s názvem „My rádi jíme aneb hrnečku vař!“ Nejdříve se seznamujeme s naším oblíbeným hrnečkem, ze kterého doma pijeme. Všechny jsou pestré a hezké, některé z Ameriky, některé od Ježíška, jiné zase děti dostaly k narozeninám. Potom pomáhám jedné skupince skládat a vybarvovat kouzelný hrneček, který byl namalovaný na papíře, ale někdo ho rozstříhal. Práce jde všem od ruky a tak není divu, že za chvíli už

řadíme potraviny na lístečcích do čtyř skupin: ovoce, zelenina, pečivo a mléčné výrobky. Sem tam se objeví kvěťák v sloupečku s výrobky z mléka, ale nakonec všichni úkol zvládají a malují pod nalepená slova červená jablíčka, rajčata atd. Sestavit po sobě špatně jdoucí věty pohádky „Hrnečku vař!“ je pro děti opravdu hračka, takže práci ve třídě končíme a přesouváme se do školní kuchyňky, kde na prvňáčky čeká překvapení. Všichni jsou nadšení, protože se právě dozvídají, že budou vařit krupicovou kaši. Střídají se u míchání a dílo je hotovo. Děti se obližují až za ušima, občas i se slovy „Lepší kaši jsem nikdy nejedl.“ nebo „Takovou nedělá ani mamka.“ Paní učitelku těší, že se dětem celý den líbil. Pro prvňáčky tento den ve škole pomalu končí, ale já se vracím na hodinu matematiky do naší třídy.

Martina Šípková, VIII. B

VÍME, CO JÍME?

Tak to byl název projektového dne, který proběhl na začátku března proběhl v naší třídě. Zabývali jsme se především tím, co obsahují potraviny, co bychom měli jíst a co naopak ne, jak bychom měli pomocí běžně dostupných potravin pečovat o svůj zevnějšek a co bychom měli dělat pro to, abychom byli zdraví. Všechny tyto věci souvisely s tím, co jsme právě probírali v přírodopisu. A to trávicí soustavu člověka. Mezi aktivity patřilo například hledání ve starých kuchařkách, zjišťování, jak dalekou cestu k nám urazí některé potraviny, než se ocitnou na našem stole (např. sojová omáčka z Thajska, koření Tandory z Indie a bezvaječné nudle z Číny,...), zkoumání vitamínů a sehrání scénky na zadané téma. Všichni jsme se do toho vrhli s velkým odhodláním a nadšením. Bylo to opravdu zajímavé. Dozvěděli jsme se spoustu informací do života. Například, že 10% naší potravy tvoří bílkoviny (např. v mase), 30% tuky (např. v mléku) a 60% sacharidy (například ve sladkostech a rýži). O vitamínech, že „Béčko“ je na nervy, „Áčko“ na zrak, „Déčko“ na kosti a „Céčko“ na nemoci z nachlazení. Všichni si den užili a těší se na příští podobné akce, ze kterých si odnesou mnoho rad do života.

Martina Šípková, VIII. B

BŘEZEN - MĚSÍC KNIHY

Jdu se svými kamarády do II. B, která má projektový den Březen – měsíc knihy. Maňásek a děti nás vítají a rozdělují se na dvě skupinky. Společně s paní vychovatelkou Žákovou scházím do školní družiny a jsem zvědavá, co budeme dělat. Druhácci hledají v knihách, které si přinesly, autory a nakladatelství. Jsou moc šikovni a o knížkách vědí spoustu věcí, takže když se paní vychovatelka ptá, co dělá spisovatel nebo co je nakladatelství, děti jí správně odpovídají. Tiskařský šotek, který je maličký, dobře maskovaný skřítek, řádl nejen v básničce, ale i v dalším článku. Děti jsou však pozorné a všechny chyby po šotkovi opravují. Hodina rychle uběhla a já jdu zpátky do třídy. Tentokrát zůstávám ve třídě s paní učitelkou Petrou Fejfarovou. Na koberci si povídáme, jak vzniká kniha, a já užasle poslouchám odpovědi dětí. Sedáme si do lavic a čteme si z čítanky příběh o chlapci a knize. Židličky jsou tak malinké, že si přijdu jako Sněhurka u trpaslíků. Děti pracují a mně se do rukou dostávají práce z předešlých dní (křížovky, dotazníky s otázkami na své sourozence nebo jiné příbuzné a kamarády). Paní učitelka mi prozrazuje, že se děti půjdou podívat do městské knihovny a do tiskárny, v hodinách výtvarné výchovy si budou hrát na tiskaře a pracovat s tiskátky z brambor a zkusí si vyrobit opravdovou knihu. Jdeme si sednout na koberec, kde si povídáme o výhodách a nevýhodách rádia, televize a knihy. Na otázku „Co byste si vybrali? Rádio, televizi nebo knihu?“ odpovídaly děti různě. Někdo si rád představuje, jiný se dívá a druhý poslouchá. Všichni se však shodujeme na tom, že z knih se poučíme a neničíme si tolik zrak ani sluch.

Romana Severýnová, VII.A

DRUHÁČCI SI O KNIHÁCH NEJENOM POVÍDALI,
ALE ZKUSILI SI TAKOVOU KNIHU VLASTNORUČNĚ VYROBIT.
NA NÁSLEDUJÍCÍCH ŘÁDCÍCH SI MŮŽETE PŘEČÍST NĚKTERÁ
Z DĚL ZAČÍNÁJÍCÍCH SPISOVATELŮ.

KOČKA A MYŠI

Skáče kočka po trávě,
děsí myšky, skáče na ně.
Honí se jako blázni,
už je teplo jako v lázni.
Míša, Adélka, Láďa, Honza

O BERUŠCE

Sluníčko svítí.
Roste kvítí.
Beruška leze.
Zahřívá se meze.
Honza, Terča, Radim

JARO

Kytičky už vyrůstají, zelená se tráva.
Sluníčko už svítí tady a já jsem tak ráda.
Sněženky už první kvetou na naší zahrádce,
raší jablon, voní krásně sladce.
Eliška, Marťa, Libor

PES A MEDVĚD

Leze leze pes,
do něčeho vlez,
probudil tam medvěda,
který se furt přejídá.
Proč mě budíš?
Vstávej! Je tu jaro, haló haló.
Martina, Tom, Míra

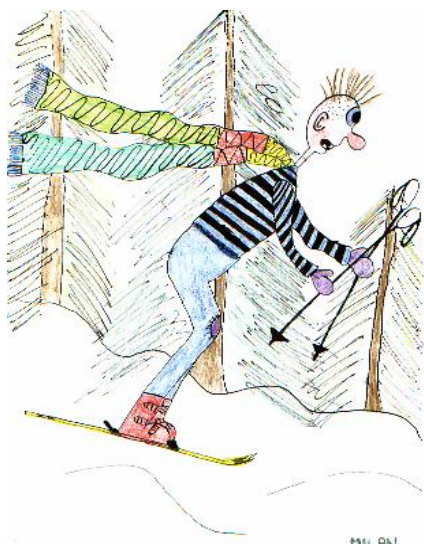
JARNÍ BÁSNÍČKA

Jaro se už blíží, ať je zima pryč.
Zahradník si vezme rýč.
Na obloze slunce svítí,
zahrada je plná kvítí.
Pavel, Iva, Kristýna, Kuba

JARNÍ NÁLADA

Jaro, jaro, přijdi k nám.
Písničku ti zapívám.
Všechno se kolem zelená.
Nálada je veselá.
Pěťka, Ondra, Tom

STŘÍPKY Z LYŽAŘSKÉHO KURZU V. A

Popis dne

Tento lyžařský výcvik jsme trávili na krásné horské chatě Bohemia ve Vítkovcích v Krkonoších. Byl tam jeden pokoj po třech, jeden po pěti a více pokojů po čtyřech. Na našem pokoji po pěti byl krásný výhled z okna na nádherné krkonošské hory. Svah byl kousek od naší chaty. Každé ráno po snídani jsme se oblékli, vzali lyže z lyžárny, vystoupali malý kopec, stoupli na lyže a jeli jsme lesem na svah. Jak jsme z lesa vyjeli, byli jsme na svahu. Ten svah, na který jsme přijížděli, byl krátký, a tak jsme ho rychle sjeli a už jsme čekali u vleku. Vlek byl

dvoukotvový, a tak jsme jezdili ve dvojici. Já vždy jezdila s Adélkou. Když jsme vyjeli vlekem nahoru, jezdili jsme na sjezdovce, která byla napravo. Jezdili jsme vždy do čtvrt na dvanáct a potom jsme odjížděli do chaty. Cestou zpět jsem měla velký problém s malým kopečkem, na kterém byl jeden velký kámen uprostřed cesty a dva malé stranou. Vždy jsem na tomto místě spadla. Když jsme všichni dojeli do chaty, byl oběd. Po obědě byl polední klid. Po poledním klidu jsme většinou šli také na svah. Vše probíhalo jako dopoledne, jen jsme končili o půl páté. Když jsme zase přijeli do chaty, bylo osobní volno, při kterém jsme se sprchovali. V šest byla večeře. Nikdy nezapomenu na výborné bavorské vdolečky (bobky z Bavorského lesa). Po večeři jsme měli vždy nějaký program, například diskotéku, která se mi velmi líbila. Takto vypadal náš den.

Monika Netolická

Cílová stanice - prodejna permanentek

Jako obvykle jsme sjížděli ze sjezdovky dolů. Trénovali jsme střední a krátký oblouk. Poslední část sjezdovky byla velmi prudká. K vleku to bylo trochu do kopce, a proto jsme tu poslední část sjížděli z poloviny šusem. Jednou se mi v té poslední části rozjely lyže a já jela přímo dolů, ale jak byl ten sníh mokrá a těžký, tak se mi nepodařilo zabrzdit a já nalítla do prodejny permanentek. Nemohla jsem se dostat ven, ale když dorazil pan učitel David Hainall, tak mi pomohl ven a poskytl mi první pomoc. Měla jsem z toho modřinu přes celé rameno. Jako by to nestačilo. Po návratu do chaty jsem sklouzla ze schodů a narazila si hlavu a zápěstí. Nevěděla jsem, co chladit dříve.

Přeji všem správným lyžařům, ať se jim nic podobného nestane.

Nikola Tajzlerová

Iglú

Ve středu se žluté družstvo rozhodlo, že bude stavět iglú. Když začalo stavět, modré a červené družstvo bylo ještě na sjezdovce. Když přijeli, tak se na ně jen dívali. Ze začátku jen uplácávali sníh asi do dvanácticentimetrové zdi, ale pak přišel Honza a začal dělat cihly. Dělal je tak, že lopatou nandával sníh do

přepravky a uplácával jej. To jsem se já i někteří z modrého družstva přidali. Práci jsme si velice dobře rozdělili. My dva se Sebikem jsme byli uvnitř a utěšňovali jsme to tam. Cihly jsme pokládali co řadu, to více ke středu, až nás asi na půl minuty úplně zazdili. Když nás vykopali a my vylezli, tak bylo iglú hotové.

Martin Lebduška

Společenský večer

aneb teleshopping WS international

Ve středu jsme měli mít společenský večer. Na našem pokoji nikdo nepřemýšlel, co si pro své spolužáky připravíme – Tomáš Kánský poslouchal CD přehrávač, Tomáš Smysl si prohlížel časopis s auty, já jsem si dopisoval deník a Sebik jen tak seděl. Potom jsme se začali hádat, co tedy vymyslíme a Sebik najednou vykřikne: „TELESHOPPING!“ Všichni okamžitě souhlasí (Tomáš Kánský zapiští radostí). Pak vymyslíme dvě postavy - Horsta Fuchse a Gábi Resslerovou. A jak to dopadne? Uvidíme večer...

Je půl osmé a my jdeme do jídelny, kde jsou židle dané do kruhu a dva stoly jsou volné. Je tu losování podle pořadí skupin. My jsme si vylosovali 7 (poslední skupina). Skupina číslo 1 nám všem dala papír a podle poslechu jsme kreslili jednoduché obrázky týkající se hor. Skupina 2. měla připravené mluvené vtipy – VELICE SRANDOVNI!!! Skupina 3 měla vtipy hrané. Skupina 4 měla připravené puzzle: „Co lyžař potřebuje ke štěstí...“. Každá skupina dostala jeden rozstříhaný obrázek. Nakonec vyšla čepice, rukavice, opalovací krém, lyžařské brýle a pití. Skupina číslo 5 měla opět jeden hraný vtip. Skupina 6 měla připravené zpravodajství PAPAGÁJ. A teď jsme na řadě my. Do jídelny přichází pan ředitel. „Nesmíme se ztrapnit,“ říká Sebik. Zazní znělka WS INTERNATIONAL a už jsme tu já jako Horst Fuchs a Sebik jako Gábi Resslerová. Předvádíme kosmetickou řadu, která je tak úžasná, že stojí pouhých 99,90 Kč- A TO SE VYPLATÍ!!! Všichni se samozřejmě smějí. A už tu je Tomáš Kánský jako Horst Fuchs a Sebik jako Gábi Resslerová. Předvádějí nové úžasné brýle. „Sluší opravdu každému,“ slyším od Tomáše (předvádění brýlí však doplňuje hlasitým smíchem). „Že zase dostal záchvat smíchu?“ povídám Tomáši Smyslovi. Tu vidíme, jak Tomáš navléká brýle Sebikovi. Sebik je nemůže dostat přes hlavu, a tak si sundává paruku. V duchu si říkám: „Nevěděl jsem, že Gábi Resslerová má paruku!“ Všichni se okamžitě smějí, když vidí Sebika s brýlemi na hlavě (každý v nich vypadá jako mimozemšťan). „Brýle si můžete koupit za pouhých 199,90 Kč a navíc dostanete ještě dvoje brýle se stejnou kvalitou,“ zazní znělka TELESHOPPINGU a náš program končí.

Paní učitelka Iva Brožová nám popřála dobrou noc a poprosila službu, aby v jídelně ještě chvíli zůstala a srovnala stoly. My zatím na pokoji uléháme, akorát Sebik ze sebe nemůže dostat MAKE-UP od WS INTERNATIONAL.

Milan Vojta

Apríloviny

Čas je neúprosný běžec. Jen co jste stačili zaregistrovat, že se nacházíte v měsíci březnu, už už se k nám dostal duben a s ním i apríl. Někdo tomuto dnu nepřikládal příliš velký význam, ale našli se i tací, kteří si lámali již dlouho hlavy s tím, co komu právě tohoto dne provedou. Jistě by vás zajímalo, jestli se někomu podařilo nachytat i naše učitele, a proto jsme se jich na to šli zeptat. A jak jsme dopadli? No to si už přečtete sami!

Paní učitelka Nad'a Cempírková

Moje třída IX. A si na mě vymyslela výborný apríl. Šli požádat pana ředitele, aby jim půjčil klíče od skladu, který je u jejich třídy. Potom se do něj schovali a čekali na můj příchod. Když jsem vstoupila do třídy, nikdo tam nebyl. Akorát na tabuli bylo napsáno, ať je najdu. S občasnou pomocí pár žáků z IX. B jsem hledala všude možně, ale moje třída nikde. Nakonec se mi je podařilo najít. Měla jsem z toho všeho velmi dobrý pocit.

Paní učitelka Miroslava Bukáčková

Jeden můj žák mi řekl, že je u odpadkového koše myš. Moc jsem se lekla, protože mám z těchto malých tvorečků takový strach, že bych byla schopná vylézt na stůl. Naštěstí to byl jen apríl, a tak jsem mohla v klidu zůstat stát nohama na zemi.

Paní učitelka Dagmar Tichá

Hned ráno mě napálili sedmáci, kteří tvrdili, že si na hodinu zapomněli úkoly, sešity a jiné pomůcky. Já jsem jim na to samozřejmě skočila a řekla jsem si, že se už od nikoho nachytat nenechám. Třetí hodinu mi však VIII. A, se kterou jsem měla český jazyk, připravila velice originální apríl. Přes celé dveře do jejich třídy vytvořili pavučinu z provázků. V první chvíli jsem nevěděla co dělat. Ve třídě bylo naprosté ticho a všichni čekali, co se bude dít dál. Byla jsem velmi překvapena. Nakonec se mi za pomoci přihlížejících paních učitelek podařilo pavučinou prolézt a celá třída mě odměnila potleskem. Měla jsem velmi dobrý pocit už jen z toho, že si s tím VIII. A dala práci.

Paní učitelka Kateřina Haufová

Prvňáčci mi na apríla řekli, že mám pavouka na zádech. V první chvíli jsem se lekla, ale potom mi došlo, že se jedná pouze o apríl.

Paní vychovatelka Zdeňka Fejfárková

Na apríla mi děti oznámily, že mi na tričku chybí jeden knoflík. Já jsem si ale uvědomila, že na tričku žádný knoflík nemám.

Paní asistentka Ivana Nuttová

Mě děti nijak nenapálily, ale já jsem napálila je. V družině jsem řekla třetákům, že všichni zůstanou poškole, protože něco moc ošklivého provedly. Děti se zděsily, ale když se dověděly, že si z nich dělám legraci, ihned se jejich strach změnil ve smích a moc se jim to líbilo.

Paní učitelka Hana Musilová

Na apríla jsem měla dozor na chodbě a už od rána jsem sledovala vymýšlení nápadů v jednotlivých třídách, a tak jsem podvědomě čekala, čím mě napálí mé děti. Nejdříve jsem vešla do VII. B a ta mě naprosto ignorovala, všichni řvali jak paviáni. Když jsem jim po chvíli oznámila, ať si to ještě pět minut užijí, přestalo je to bavit. Další překvapení na mě čekalo v osmé třídě. Otevřela jsem dveře třídy a tam seděli jako myšky nachystaní žáci, jenomže z úplně jiné třídy. Obě osmičky se totiž prohodily.

Michaela Jirovská, VIII. A

PROJEKTOVÝ DEN - Velikonoce

V měsíci dubnu jsem měli naplánovaný projektový den o Velikonocích. Dostali jsme za úkol připravit si scénky, články, vajíčka, proutky, stužky, hlínu s miskou a zrní. Ve čtvrtek 1. dubna jsme přišli do školy a sedli jsme si do lavic podle lístečků se jmény.

Nejprve jsme dostali od paní učitelky Hany Janečkové a našeho třídního učitele Jana Zapletala vajíčka vystřižená z barevných papírů a do nich jsme měli vypsát co nejvíce velikonočních symbolů, například pomlázka, hrkačka, beránek, ... Potom jsme každý dostali kalendář, ve kterém jsme měli vyhledat, kolikátého budou Velikonoce, a zjistit, podle čeho se pozná správné datum. Už víme, že se Velikonoce určují podle prvního úplňku po 21. březnu. Pak přišly na řadu předem připravené scénky, které náš pan učitel třídní natáčel kamerou. Každá skupinka měla předvést a vysvětlit velikonoční pojem, který si už týden předem vylosovala. Naše skupinka dostala za úkol předvést scénku na téma Pražná neděle. Zahráli

jme, jak rodina v dřívější době jedla obilí upražené na pánvi.

Nakonec se kluci oddělili a šli plést pomlázky a my, holky, malovat vajíčka. Každá jsme si připravila vyfouklé vajíčko, špejli a stužky. Paní učitelka nám ukázala, na čem budeme rozechřívát barevné voskovky. Pak jsme si vzaly petrolejovou svíčku a namáčely si dřívko

s jehlou do barvy a dělaly různé ornamenty. Pomalované vajíčko jsme ještě ozdobily stužkou a zapíchly ve třídě do květináče.

Tento projektový den se snad všem líbil a rádi bychom si ho ještě zopakovali.

Monika Málková a Iva Souradová, VI. B

PROJEKTOVÝ DEN „Rozhodni se...“ aneb alkohol, kouření a marihuana

Velká část z vás jistě už nějaký ten projektový den má za sebou, takže víte, co si pod tímto spojením představit. Je to pár hodin, kdy se nekoná klasická výuka, ale dělá se spousta aktivit zaměřených na určité téma. My, žáci IX. B, jsme se za pomoci paních učitelek Miroslavy Hřebenové a Jitky Linhartové seznámili s programem, který se týká známých „lákad“ - alkoholu, cigaret a marihuany. Konal se 1. dubna a první dvě hodiny s námi sdílela i návštěva z jiných škol, například z Liberce a z jižních Čech. Na tento projekt jsme se museli dopředu připravit. Asi dva týdny předtím jsme se rozdělili do tří skupin a každá vypracovala něco o daném tématu.

Naše skupina „Alkohol“ měla jeden z úkolů udělat anketu. A tak jsme oběhli osmé a deváté třídy. Výsledek byl zajímavý - většina osmáků ochutnává lihoviny na rodinných oslavách, zatímco deváťáci už jen s kamarády. To už o něčem svědčí... Podobné dotazníky, ale s otázkami ohledně cigaret, rozdávali spolužáci ze skupiny „Kouření“ a výsledky si můžete prohlédnout pod tímto článkem.

Ale zpět k projektovému dnu. Na začátek jsme dostali papír a pod podrobným dohledem hostů jsme kreslili „závislost“. A pak už se jen mluvilo a poslouchalo. Myslím, že spousta věcí nám byla známá, ať už z televize, nebo od rodičů. Samozřejmě, že jsme se dověděli i nové informace, například že každých osm vteřin umírá na světě na následky kouření jeden člověk nebo že marihuanu užívá 180 000 000 lidí.

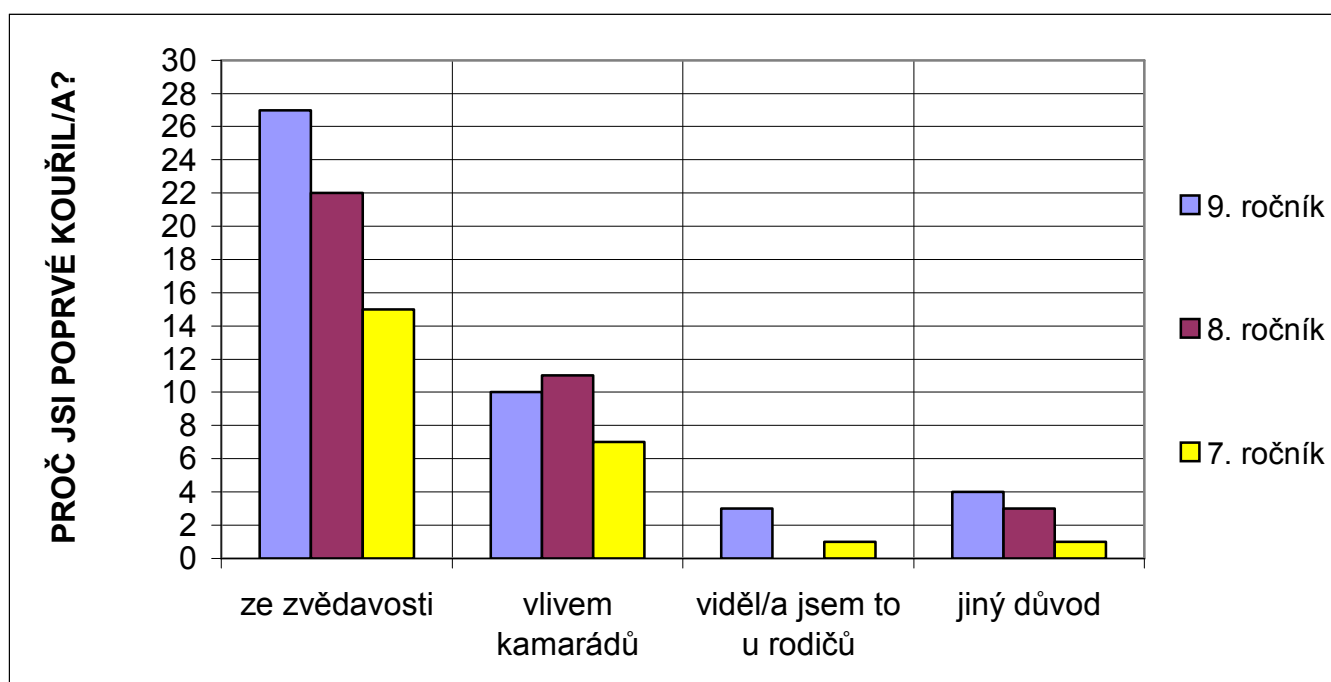
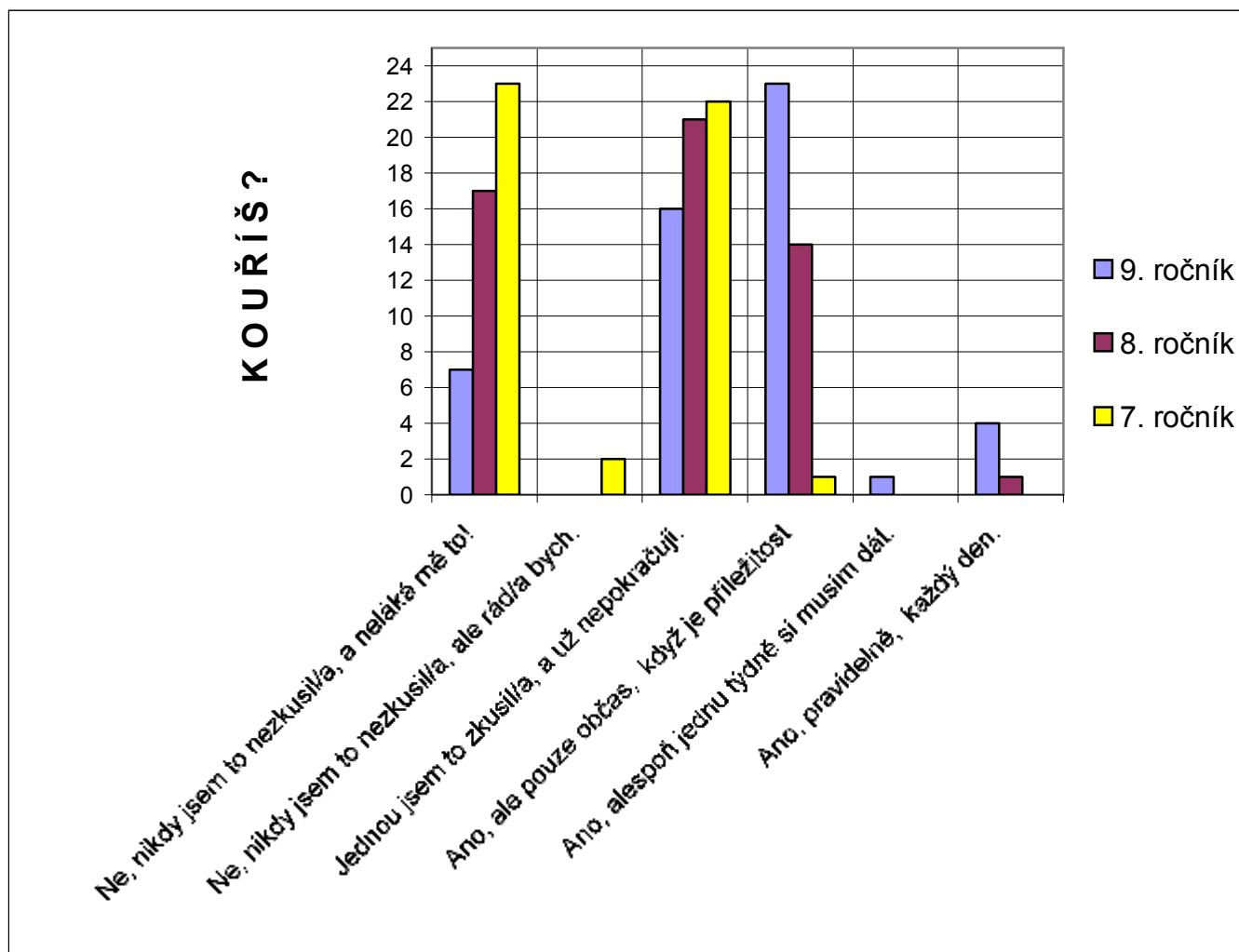
Zajímavý byl pokus s paní učitelkou Linhartovou v chemické laboratoři. Cigaretu se nasadila na injekční stříkačku, do které se dal kousek vaty, a zapálila se. Simulovali jsme (vytažením a stlačením pístu) nádech a výdech. Vata byla místo plic. Když jsme „dokouřili“, mohli jsme na vatě vidět žluté zbarvení - to, co nám zůstává v plicích. K dispozici jsme měli i obrázky kouření poškozených plic a srdce. Můžu říct, že to pro nikoho nebyl moc příjemný pohled.

Projektový den končil okolo druhé hodiny. Myslím, že nekuřáky to utvrdilo v jejich „nikdy kouřit nebudu“ a kuřákům pokus alespoň trochu sáhl do svědomí.

Denisa Příhodová, IX. B

ANKETA O KOUŘENÍ MEZI ŽÁKY 7. - 9. ROČNÍKU

celkový počet účastníků ankety	9. ročník	8. ročník	7. ročník
	51	53	48

Noc s Andersenem

Dne 2. dubna se na naší škole uskutečnila pro žáky z prvního stupně Noc s Andersenem. Co všechno se dělo? V sedm hodin večer hodin jsme se shromáždili před školou. Když jsme do ní vešli, pořadatelé nám předali dopis, ve kterém jsme měli důležité pokyny. Odložili jsme si věci v šatně a přesunuli jsme se do jídelny.

Tam nás všechny (asi 180 žáků) přivítal pan

sobě řekl mnoho zajímavých věcí. V Odense v chudé rodině ševce. Jeho dcera se vdala do Kodaně – hlavního města Dánska. Jeho příběhy byly po celém světě. Po Princezna na hrášku. Tu si pro nás připravili. Po tomto úvodu jsme šli do sálu, kde nám povídal o panu Andersenovi a v čem se této akce nemohli zúčastnit. V učebnu, kde jsme si na internetu našli, že této akce také zapojily. Po návštěvě jsme snědli výborný koláč.

Čekal nás další úkol. Čtení pohádky. Hrášková princezna od Jana Wejra. A v čem se od sebe liší. Také jsme si líbila a proč. Názory byly opravdu různé. Blížila se 22. hodina a s ní další úkol. Ten bydlel ve čtvrtém poschodí, které bylo osvětleno malými barevnými světly.

abychom ho nevyplašili. Drželi jsme se za ruce a nikdo celou cestu nepromluvil. Skřítko jsme pěkně pozdravili, představili se a hned jsme od něho dostali dvě otázky. Za správné odpovědi jsme získali velkou obálku, kterou jsme si odnesli do třídy. Rozdělili jsme se do pěti skupin, každá dostala jednu malou obálku, ve které byla rozstříhána část pohádky Křesadlo. Naším úkolem bylo jednotlivé části seřadit a slepit tak, aby pohádka dávala smysl. Všem se nám to podařilo a začátek pohádky jsme si mohli společně přečíst. Překvapilo nás, že čarodějnice, která zde vystupuje, není zlá, naopak se nám zdála velmi sympatická a nesouhlasili jsme s počínáním vojáka, který jí usekl hlavu. Naším dalším úkolem bylo čarodějnici vytvořit. Buď nakreslit, namalovat nebo nalepit koláž.

Protože jsme práci dokončovali postupně a hodina noční už pokročila, začínali jsme si pomalu chystat své pelíšky. Ve čtvrt na jednu jsme všichni leželi a paní učitelka nám začala číst pohádky na usnutí. Nejprve to bylo Křesadlo. To jsme ještě slyšeli všichni. Při dalších pohádkách jsme postupně usínali a poslední pohádku O ošklivém káčátku už neslyšel nikdo z nás. Tak skončil kouzelný den s panem Andersenem a jeho pohádkami. Už se moc těšíme na příští rok.

Žáci třídy V. A

Cesta do hlubin školákovy duše

V každém žákovi se skrývá něco jiného. Máme rozdílné povahy a názory. V mnoha věcech si ale jsme velmi podobní. Každý školák zapadá do určité skupinky lidí, ve které se cítí nejlépe. Někteří žáci osmých tříd psali o těchto skupinkách zamyšlení. A že jsou některé jejich práce opravdu zdařilé! Nevěříte? No tak se o tom přesvědčete sami. Třeba někde naleznete i charakteristiku lidí, mezi které vy právě patříte.

Pavlačovky

Toto je název, pod kterým si hned každý představí „drbny“. Ani tentokrát se toto tvrzení nezmění. V naprosto každé třídě se najdou lidé, kteří jsou nenápadní, ale také lidé, kteří na sebe upozorňují až příliš. Tito človíčky se ničím podstatným neliší od ostatních. Jen mají přehled o novinkách, drbech, o dvojících, které se dávají dohromady v jejich blízkosti... Někdy se až my, obyčejní lidé, divíme, jak to všechno mohou vědět a kde tyto informace berou. Toto tajemství si ale stejně jako kouzelníci nechávají pro sebe. Stejně jako chrání svoje „zdroje“. Možná si říkáte, o čem pořád mluví, ale jim témata nikdy nedojdou. Každý má prostě svůj image, takže pokud je někdo rád informován, proč se nestát třeba i pavlačovkou?!

Jana Strašková, VIII. A

Megapubertáci

Tento druh školáka sídlí na druhém stupni. Jsou to lidé, kteří nemají nějaký určitý

styl oblečení, ale na rozdíl od normálního pubertáka, který prochází vývojem těla a sem tam ho napadne nějaká ta nemravnost, je megapuberták stále vysmátý a ze smíchu rudý jako rak. Je to však zrádný typ mladého člověka. Když ho potkáte samotného, zdá se vám zcela normální, ale jen co se dostane mezi své, poznáte, co je zač. To se potom všichni sešlí megapubertáci vysmívají snad každému kolemjdoucímu nicnetušícímu človíčkovi, protože si ho představují, jak se vede za ruku se školním idolem, jak se líbá se slavnou celebritou nebo ještě něco horšího. Smích se utíší pouze tehdy, když nějaký megapuberták proneše: „Podívejte se na támhleto vychrtlou ošklivku. Dokážete si ji představit jako milenkou Robieho Williamse?“ Po skončení této věty se přizione další vlna smíchu a ruce s nataženými ukazováčky směřují ke kolemjdoucí dívce. Ve škole to není o nic lepší. Dávají svým spolužákům otázky na tělo a uzavírají spolu směšné sázky. Třeba, že když si dívka, která se vsadila, svlékne triko, tak jí dá ten druhý pusu na tvář, což působí megapubertačce neuvěřitelné blaho, ale jen v případě, že jí dal pusu kluk. Další den nemůžou členi sekty megapubertáků mluvit, protože se minulý den jenom hlasitě hihňali, a uznejte, to dá hlasivkám pořádně zabrat.

Michaela Jirovská, VIII. A

Houpálci

Zkřivené nohy u židliček a skoro při každé hodině je slyšet rána jako z děla. Tak to jsou typické znaky, podle kterých poznáte, že do třídy chodí houpálci. Jsou velmi nenápadní, zákeřní a to především pro vaše nervy. A proč? No protože díky svému houpání spadnou, když to nejméně čekáte. Ihned se leknete, protože rána, kterou pád židličky s houpálkem vydali, byla opravdu pozoruhodná. Ještě horší však je vidět to bezvládné tělo chudáka houpálka pod stolem, ale tato příležitost se vám moc často nenaskytne. Dříve než se stačíte postavit, tak se z podlavy objeví hlava s úsměvem a vykřikne: „Je to OK!“ Celá třída se rozesměje a potom se věnuje dál učení. Ale nemyslete si, že se houpálek věnuje jenom houpání. To ne. Většina lidiček tohoto druhu je velmi bystrá a pilná. I o přestávce si rádi s ostatními zaskotačí. A proč taky ne? Koneckonců je to také jen člověk, který má své zlovyky. V tomto případě houpání!

Monika Jelínková, VIII. A

Skejťáci

Jen jak se udělá trochu teplo, tak je z dálky slyšet rachot koleček, která se ženou po silnici. Na nich stojí hrdí majitelé s rozkrokem u kolen a kšiltovkou na hlavě. Mají to zmáknuté od nových skoků až po hadříky ze skateshopu. Nejčastějším místem, kde je můžete shledat, je skatepark. Svému koníčku věnují každou volnou chvíli, a proto i někdy zanedbávají školu. Ale když se tam objeví, tak nemluví o ničem jiném. Horoucně čekají na každý měsíc, kdy se vydává časopis Board speciálně pro ně. Mají načtené vše, co se tam píše, aby náhodou nebyli out. Myslím, že to dobře znáte.

Dominika Jurošková

Kreslíři

Tak takoví kreslíři jsou velmi šikovní na výtvarnou výchovu. Tato činnost je opravdu baví a považují ji nejenom za zpříjemnění dne, ale také za opravdové umění. Kreslíři alias čmáralové, skicaři, malíři, nebo jak chcete, mají vedle sebe neustále nějaký blok nebo papír a čmárají na něj své nápady. Takže není divu, že jejich penály, sešity, boty, no prostě všechno, je vyzdobeno malými kresbami, občas i vyvedenými v barvách. Kdybyste chtěli potěšit někoho z této skupiny nějakým dárkem, doporučila bych vám koupit pořádně tlustý skicák, originální tužku, největší pastelky, které seženete, ořezávatko nebo gumu s bezva motivem. Za velkého kreslíře považuji mistra Viliama Kopeckého, který kvůli své zálibě měl nejeden problém s vyučujícími.

Martina Šípková, VIII. B

Barbieny

Děvčata, co se ráda líčí, se nazývají barbieny. Ráno, když se vzbudí, jdou k zrcadlu, zhrozí se a snaží se se svým obličejem něco udělat. Nejdříve si upraví vlasy, pak jsou na řadě oči a zbytek hlavy. Poté se hezky obléknou a vykročí do školy. Ve škole si obvykle povídají mezi sebou o tom, co je právě in a out, jestli jim sluší to, co mají právě na sobě a tak podobně. Pak dojde k půjčování si líčidel, a když tato „etapa“ skončí, je konec přestávky. Vypraví se proto na záchod k zrcadlu zkontrolovat, zda vypadají dobře, a když to tak náhodou není, tak mají samozřejmě po ruce svou taštičku s „nádobíčkem“.

Pavčina Majtnarová, VIII. A

KOSMETICKÉ UKRÉNKO

Skončila dlouhá zima a určitě i vy máte pocit, že byste se nejrady celí svlékli z kůže. Účes a barva vlasu vám připadají nemožné, pleť bledá, šatník nemožný. Přišlo jaro, všechno kolem ožívá a raduje se, a tak i my vám přinášíme pár rad, jak se cítit lépe.

Péče o naše vlasy

Jak často bychom si měli mýt vlasy, aby se nepoškodily?

Vlasy si máme mýt podle potřeby a míry zašpinění. Normální vlasy stačí mýt

obvykle 2x týdně, suché 1x týdně. Mastné vlasy často, podle potřeby i denně.

Jak bychom měli správně pečovat o vlasy?

K získání lesklých, zářivých vlasů nestačí pouhé mytí šamponem a oplachování kondicionérem. Kvalitní vlasy vyžadují i vnitřní péči. Je důležitá pestrá a vyvážená strava. Diety a jednostranná strava napáchají na vlasech velké škody. Pijte hodně minerálek – 10% minerálních látek si vlasy berou z vody. Účinný pomocník je také želatina, ovoce a zelenina, libové maso, drůbeží maso, ryby, vejce a luštěniny.

Jak často bychom měli zastříhovat dlouhé vlasy ?

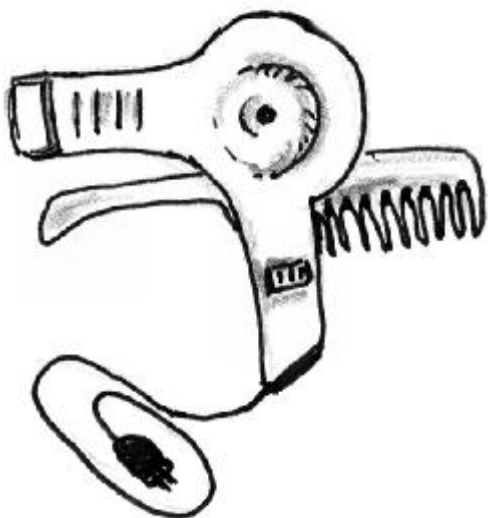
Zhruba každé dva měsíce.

Jaké jsou nové trendy účesů roku 2004?

Pro rok 2004 je velice důležitá barva vlasů. V minulých letech byly v módě nápadné kontrastní proužky. Dnes je barva mnohem přirozenější. Vlasy jsou probarvené více odstíny, ale kontrasty jsou velmi jemné. Střihy se také změnily. Dříve byly aktuální hodně profilované (prostříhané), rozcuchané střihy. Současná móda se vrací ke geometrickým liniím (plná ofina, mikádo). Zde je důležitý perfektní střih. Objevují se znovu vlny. Nejsou to klasické kudrny, které se nosily dříve. Vlasy jsou měkce zvlněné, jakoby v pohybu, přirozené.

Jak pečovat o vlasy v létě ?

V létě je péče o vlasy nejdůležitější. Slunce, chlór, voda a sůl poškozují strukturu vlasů. Vlasy se tzv. vysušují, blednou. Pomoc nalezneme u výrobků, které nás chrání proti UV záření. Perfektní je sprej na vlasy s UV faktorem. Silný ochranný film pokryje vlasy a tím brání i úžehu. Nejjednodušší ochrana je šátek či klobouk. Po dlouhém pobytu na slunci je prospěšné nanést na vlasy výživnou masku (s kreatinem, s výtažky z pšenice nebo s proteiny)

Postup: Výživnou masku nanese na umyté, vlhké vlasy, které zabalíme do igelitové čepice a potom obalíme ručníkem. Necháme působit 20 minut, potom vlasy opláchneme.

Na jaře a v létě rostou vlasy 1,5 – 2x rychleji než na podzim a v zimě.

Kam se na vás můžeme obrátit?

Paní Monika Vavrušková
Na Výsluní 1232
Chrudim IV
Telefon: 469 631 420

Katka Tichá VII.B

Péče o pleť

Jaro! Je to krásné období, kdy stromy opět těžknou pod váhou pupenů a kdy se rodí mláďata. Jaro následuje po zimě, která je nejen pro zvířata a přírodu, ale i pro náš organismus velkou zátěží. I taková pleť je po zimě poškozená od nárazového větru či sněhu, který je mnohdy ostrý, když dopadá na citlivou pokožku. Po studeném období musíme pokožku zregenerovat a pečlivě se o ni starat. Že nevíte jak? Na to jsem se došla zeptat paní kosmetičky Věry Doležalové. Po přečtení tohoto článku budete jistě chytřejší.

O pokožku pečujte 2x denně – ráno a večer před spaním. Vždy je nutné dodržet systém tří kroků – čištění, tonizace, hydratace. Žádný z nich nemůžeme vynechat. Čisticí přípravek zbaví pleť nečistot a důkladně vyčistí póry, pleťová voda pleť dočistí, ztonizuje a připraví ji pro

aplikaci hydratačních a dalších přípravků. Krémy a ostatní použité přípravky dodají pokožce hydrataci a všechny ostatní potřebné živiny a složky.

Nepečujeme pouze o obličej, ale i o dekolt a krk. Na krku a dekoltu se velmi často pozná stáří pokožky. Ke zdraví a krásné pokožce nestačí používat jenom kosmetiku, ale musíme ji podporovat i zevnitř našeho těla. Ideální je používat vitamíny, pitný režim (minimálně 2 l vody denně), nesmíme zapomínat i na ochranu pokožky před UV zářením při opalování – používat přípravky na opalování.

Na den používejte denní krémy s UV filtrem a na noc noční krémy s vitamínem E. Jednou, nebo dvakrát týdně použijte peeling a masku na obličej i dekolt.

Jana Strašková, VIII.A

Kuchyňské objevy roku 2004

Mňamka paní Adélky od paní učitelky Hany Mrázkové

Jednou jsem o víkendu měla čas, a tak jsem se dívala na Rady ptáka Loskutáka. Tam paní Adéla Gondíková ukazovala tento recept. Mně se moc líbil, a tak jsem ho zkusila. Teď je součástí našeho jídelníčku.

Postup:

Listové těsto rozválíme na tenkou placičku, poklademe vrstvou plátkového sýra, na to dáme vrstvu šunky a můžeme i čerstvou zeleninu. Zarolujeme jako roládu,

potřeme rozšlehaným vajíčkem. Dáme do rozehřáté trouby na pečicí papír. Za 20 minut podáváme.

Kefírová buchta paní učitelky Heleny Draštíkové

Tento recept jsem dostala od sousedky na chatě. Jednou k nám přišla návštěva a mně se ta buchta srazila. Návštěvě moc chutnala a říkali, jakou máme dobrou buchtu a krém. Já jsem jim potom řekla pravdu a všichni jsme se smáli.

Postup:

Smícháme 40dkg polohrubé mouky, 25dkg cukru, 2 vejce, 1 vanilkový cukr, 1 sklenku od hořčice oleje, 1 kávovou lžičku sody, 2 polévkové lžíce kakaa, 1 kefir a dáme péct. Navrch si připravíme polevu z 30dkg práškového cukru, 1 polévkové lžíce kakaa, 4 polévkových lžic vody. Místo polevy můžeme použít i šlehačku.

Dobře utajené kejtky bez kejtek paní učitelky Pavly Sádecké

Tento recept jsem dostala od paní učitelky Brožové, ale trochu jsem si upravila název. My v rodině tomu říkáme „Dobře utajené kejtky bez kejtek“. Je to moc dobré.

Postup:

Připravíme si množství surovin podle chuti. Kuřecí játra nakrájíme na kousky. Dáme smažit na pánev. Mezitím omyjeme pórek a nakrájíme ho na plátky. Přidáme do orestovaných jater a kořeníme podle chuti. Přílohu můžeme podle chuti obměňovat. Celá příprava trvá asi 15 minut.

Celerová polévka od paní učitelky Hany Musilové

Dříve jsem neměla celer moc ráda. Nabídnout mi někdo celerovou pomazánku nebo obalovaný celer, moc radosti by mi neudělal. Dnes už si třeba bramborový salát bez celeru nedokážu představit, a tak když jsem v Mladé frontě dnes objevila recept na tuto polévku, neváhala jsem. Musím říct, že sklídila úspěch u celé rodiny. A to je co říci, protože moje děti jsou docela zmlsané.

Postup:

V hrnci rozpustíme máslo, přidáme na kostičky nakrájený celer a lehce osmažíme. Zalijeme 0,5 litrem vývaru nebo vodou s kostkou masoxu, povaříme, přilijeme 2dcl mléka a rozpustíme 2 trojúhelníčky taveného sýra. Ochutíme petrželkou. Na pánvi si osmažíme housku nakrájenou na kostičky.

Katka Tichá VII.B

KNIHOMOL

Váháte, jestli si máte přečíst spíš dívčí román, nebo něco dobrodružného? A co takhle skloubit tyto dva žánry do jedné knihy? Na první pohled typický dívčí román s názvem „Lenko, nebuď marnivá“ od Věry Řeháčkové v sobě skrývá i něco tajuplného.

Čtrnáctiletá Lenka žije v Praze a je dcerou velice vysoce postavených rodičů. V Praze má plno známých a funguje jí i protekce. Lenka je velice pohledná, ale pyšná, domýšlivá a marnivá.

Ze skvělého života jí ale vytrhne otec, který ji oznámí, že se stěhují do Brna. Neví, co dělat, je zoufalá. Jde ven a náhle zjišťuje, že nemá žádnou kamarádku, které by se mohla svěřit. Holky se sice draly o její přízeň, ale nikdy se nesvěřovaly se svými problémy. Zavolala proto Michalovi – idolovi všech holčičích srdcí. Už dlouho se scházeli, ale jen jako kamarádi. Tento večer byl pro Lenku výjimečný. Prožili spolu romantický večer, ale tuto krásnou chvíli překazí zjištění, že Michal se také stěhuje! Bohužel ne do Brna.

V Brně už Lenka není tak oblíbená a o protekci tu nemůže být ani řeč. Navíc jí vadí, že do jejich třídy chodí kluk na vozíčku. Když to řekne otci, překvapí ji jeho reakce. Je totiž až agresivní, když mu Lenka řekne, že je pod její úroveň chodit s někým takovým do třídy. Proč se ale tak zachoval?

Lenka objevuje na půdě ústřížky novin. Je na nich čtrnáct let stará nehoda, při které chlapec ochrnl na spodní část těla a proto je na vozíku. Dále tam jsou šeky, které někomu každý měsíc otec posílá! Lenka začíná přicházet na kloub strašné skutečnosti.....

Na konci příběhu se z Lenky stává příjemná a hodná dívka, která se na své okolí dívá úplně jinýma očima. Co je příčinou takové změny se dozvíte, když otevřete tuto knihu, která mě velice zaujala a kterou i zároveň vřele doporučuji všem dívkám, které mají rády knihy s takovýmto obsahem.

Jana Strašková, VIII.A

Soutěž o knihu Harryho Pottera

Stejně jako v únorovém čísle jsme si pro vás i tentokrát připravili křížovku o jednu z knih Harryho Pottera. Systém je stejný jako minule. Pro ty, kteří si minulé číslo Malíčku nekoupili, zopakují: po vyplnění všech dvaceti

otázek vám vyjde název knihy, kterou věnujeme jednomu vylosovanému výherci. Číslo za

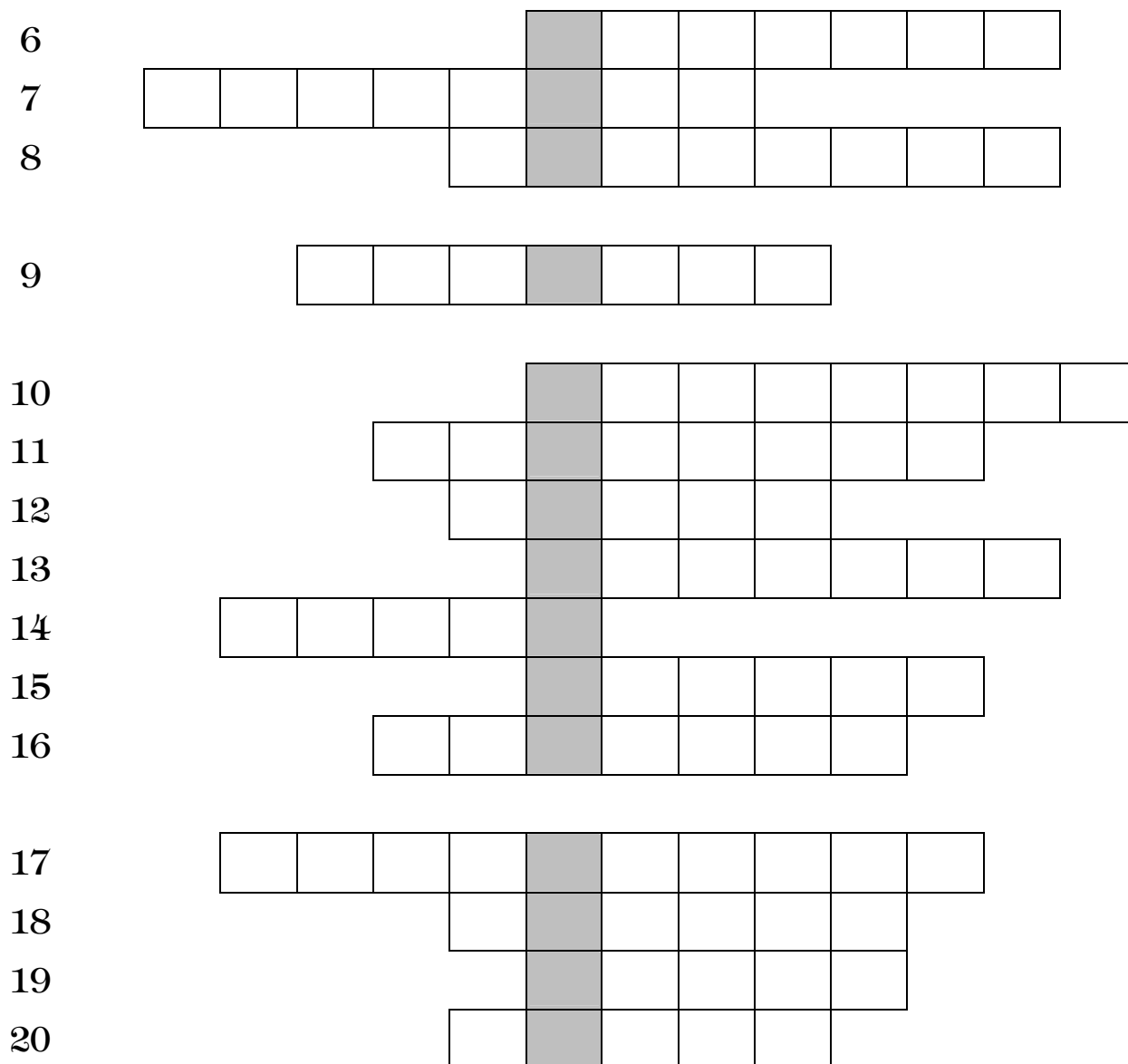
každou otázkou znamená, kdy se dotýčná osoba, věc, zvíře atd. poprvé objevila v knize. Svou odpověď napište na kousek papíru, dále k ní napište jméno, příjmení a třídu

a odevzdejte Honzovi Hlavatému do třídy VII. B Papírek vhodte do Školní vrby a to nejpozději do konce května. Hodně štěstí!

1. Harryho nepřítel ze zmijozelské koleje (1)
2. kouzelnická škola na severu (4)
3. jméno McGonagallové (1)
4. jméno paní, která páchne zelím a chová kočky (1)
5. Harryho nejlepší kamarád (1)
6. černý míč ve famfrpálu (1)
7. obchod s žertovnými předměty - dvě slova dohromady (3)
8. zlatý míč ve famfrpálu (1)
9. Harryho sova (1)
10. příjmení bradavické knihovnice (1)
11. Harryho nejlepší kamarádka (1)
12. kouzelnická zbraň (1)
13. dáma, která hlídá vstup do nebelvírské věže (1)
14. Nimbus 2000 je... (1)
15. bradavický hajný (1)
16. bradavický ředitel (1)
17. les na školních pozemcích (1)
18. noviny Denní... (1)
19. Sirius Black je Harryho... (3)
20. prodává ji pan Ollivander

1							
2							
3							
4							
5							

Jan Hlavatý, VII.B

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** D. Gubíková, M. Příhodová, L. Krčil, J. Strašková, M. Šípková, R. Severýnová, M. Vápeník, J. Hlavatý, K. Tichá
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz
- ❖ **www.zsmalika.cz**